

**R. P. Antonii De Escobar Et Mendoza, Vallisoletani,
Societatis Iesv Theologi, Vniversæ Theologiæ Moralis,
Receptiores Absqve Lite Sententiæ nec-non
Problematicæ Disquisitiones ... Volumen ...**

Triplex Statvs; Ecclesiasticvs, Religiosus, & Sæcularis

**Escobar y Mendoza, Antonio de
Lugduni, 1663**

Caput 4. De Episcopo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80707](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80707)

CAPVT IV.

De Episcopo.

21 *In quibus possit peccare Episcopus ante Episcopatum recipiendum.*

N multis potest Episcopus ante Episcopatum collationem, & post illius receptionem delinquere. Ante receptionem quidem illum appetendo, ac procurando. Qui appetit deliberato Episcopatum habere appetit illo indignus existens, nec cogitat se dignum prestare, mortaliter peccat. Quia id appetit, quod habere mortale profus est. Qui vero Episcopatum appetit quamvis dignus ob temporarios redditus, aut propter honorem tanquam finem, etiam peccat lethaliter. Quia est periculosa cupiditas, & bono communi nimis pugnans ambicio. Qui vero propter gradum præcipue eum desiderat, præumptionis piaculo laucatur, non tamen mortifero, sed tanto ueniali. Quia non inest eo in appetitu tanta peruerio. Denique qui propter officium, Episcopatum appetit, et aliis prodest. Ex se quidem non peccat, quia aliquando potest recte fieri, peccatum tamen est, nisi cum necessitate fiat. Quia illud prodesse aliis est cum præstet coniunctum, quod est planè difficile. D. Tho. 2. 2. quæst. 13. a. 1. Sylvest. v. Episcopus. p. 4 cap. 7. §. 1. num. 1. Sotus l. 10. de inst. quæst. 2. art. 1. S. v. Episcopus. n. 3.

22 *Nomen officium Episcopi.*

Episcopus Græcum nomen idem Latine ac est, ac Speculator, ac superintendens, eo quod subditorum vitam inspectur, & Clericis, ac laicis sibi commissis superintendat. Eius officium consistit in Chæritatis confectione, in Confirmationis, ac Ordinis collatione, in consecratione Ecclesiarum, & Altarium: Et solus Episcopus illa Sacramenta dispensat, quæ insipientem in aliquo perfectionis gradu super alios constituunt. D. Tho. in 4. dist. 24. Sylvest. v. Episcopus. Tolet. l. 5. cap. 3. numero 1.

23 *Quando obligetur quis ad Episcopatum recipiendum.*

Naturali, ac diuino iure quis obligatur, ad Episcopatum accipiendum, vel aliam Prælatum in eam necessitatis, vel magnæ utilitatis, v. c. si persona præ aliis Ecclesiæ sit idonea regenda. Vnde ad id potest superioris compelli præcepto. Porro solus Paterfamilias cogere quem potest ad Episcopatum acceptandum, Prælati vero Religionis etiam Generalis non potest. Quia potestas, quæ Religionis superiores potiuntur, per se ad commune Religionis, aut particulare subditi ordinatur, nec ex vi officij habent communi bono Ecclesiæ providere. At Episcopus non ordinatur ex se ad bonum Religionis, aut subditi, sed ad commune bonum Ecclesiæ. Vnde cum Doctores affirmant, Religiosum teneri Prælati obedire ad Episcopatum acceptandum, nomine Prælati Pontificem intelligunt Diana part. 6. tract. 8. resolul. 33. citans Manuelem, Suarezum, Sancium, Faustum, & alios.

Si quis fraude, aut vi, aut subreptione Episcopatum recipiat, vel sciens, se eo indigne, carentem qualitatibus à iure requisitis, ætatis maturitate, literarum scientia, sciens se immorum probitate, lethaliter delinquit. Trid. sess. 22. cap. secund. Reginald. lib. 30. numero 46.

Episcopus electus, & confirmatus Tridentini præscripto obligatur, intra tres menses proximos consecrationem suscipere, alioquin tenetur ad omnium fructuum perceptionem restitutionem pro rata illius temporis. Et ultra sex menses consecrationem differens Episcopatum iure ipso priuatur. Trid. sess. 23. c. 2.

Iure communi siue diuino, siue humano multiplex obligatio grauat Episcopum. Prima est, in Ecclesia propria personaliter residere. Trid. sess. 23. c. 1. Mortale quidem est, abique causa abesse, & toto tempore, quo non relict, omnes redditus pro rata perdit ipso facto, abique vlla alia declaratione fabricæ Ecclesiæ, vel pauperibus applicandos. Secunda, ut irreprehensibilis sit, hanc scandalo subditis, sed optimo potius exemplo. Timoth. 1. c. 3. Tertia, Per se debet concionari, non per alium, nisi legitime sit impeditus. Trid. sess. 5. c. 4. & sess. 24. c. 2. & 3. Quarta, annis singulis debet Diocesanam Synodum conuocare, in qua de rebus ad statum Ecclesiæ suæ pertinentibus agat. Quinta, quotannis debet Episcopatum suum, vel maiorem eius partem uisitare, si verò fuerit iuste impeditus, id per Vicarium gerere. Sexta, debet Sacramenta Confirmationis, & Ordinis adiuuare. Septima, tenetur probos Ministros constituere tam ad internum, quam ad externum forum. In hoc autem deficere ex crassa malitia, aut negligentia mortale, graue admodum est. Cap. Decret. dist. 89. Lege Bonacinam to. 2. d. 6. q. vni. par. 8. n. 5. Reginald. l. 20. num. 69. Caiet. v. Episcopus.

Haud potest Episcopatum absque Pontificis licentia deferere. Si autem videat, se non posse munus implere, sed peccare non implendo, vel grane exhibere scandalum, licet absque Pontificis licentia petita, tenetur Episcopatum relinquere. Cap. Nisi cum pridem, de renuntiatione. re.

Religiosus in Episcopum electus, à iurisdictione Prælatorum suorum eximitur, & à peccatis, quæ in constitutionibus Monasticis iurisdictionis factis, debetque alternare ea, quæ ad Episcopatum ad Ordinem spectant, iis exceptis, quæ cum Episcopali statu non coherent, ut claustrum, silentium, & similia. D. Tho. 2. 2. quæstio. 185. articulo 8.

Sylvest. inibi, conclus. prim. secund. & tertia.